

ZÁRÓIMA

Istenünk!

Összegyűltünk, mert hiszünk benne, hogy ügyünk, a mi Bokrunk ügye fontos Neked. Hiszünk. Vajon ez a megfoghatatlan, megfogalmazhatatlan érzés elég-e? Párosul-e tettekkészséggel, kreativitással, jószándékkal?

Hiszünk. Elég-e ez ahhoz, hogy az adást, a szolgálatot és az erőszakmentességet megéljük minden hétköznap, otthon, közösségben és a munkahelyünkön is?

Hiszünk. Elég-e ez ahhoz, hogy amit most elvállaltunk, és „a szó elszáll, az írás megmarad” alapján rögzítettünk is, észben tartsuk, és noszogató, emlékeztető nélkül megvalósítsuk?

Vajon elég-e csak hinnünk, hogy megőrizzük Gyurka bácsink emlékét, és saját ügyünknek érezzük az ő fő művét, a Bokrot? Hogy az idén kitűzött cél, az egység ne váljon érdektelenséggé, a szabadság szabadossággá, a szeretet pedig elviselésé?

Add, hogy termést hozzon az idén elvetett sok mag, a sok vállalás, és higgyünk magunkban, egymásban, a Bokorban és Benned.

[Bajnok Kata]

Elhangzott 2010. november 6-án, a Bokor közösségvezetők tanácskozásán.